

“ନୂତନ ବର୍ଷରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆର ଉପହାର ଦିଅ, ବାବାତ୍ମକ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତିକ କର”

ଆଜି ବାପଦାଦା ପୁରତ୍ତ୍ୱେକ ସନ୍ତାନକୁ ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ବାପଦାଦାତ୍ମକର ଲଭରେ ଲଭଲୀନ ସଂରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପୁରତ୍ତ୍ୱେକ ସନ୍ତାନ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହରେ ଚମକିଛନ୍ତି । ସବୁ ପିଲା ସନ୍ଦେହ ରୂପୀ ବିମାନରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଯାଇଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ନୂତନବର୍ଷ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତତ୍ମକର ନୟନରେ କ’ଣ ଦେଖାଯାଉଛି? ନୂତନ ବର୍ଷ, ନୂତନ ବର୍ଷ ତ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ଅଟେ କିନ୍ତୁ ତୁମ ସମସ୍ତତ୍ମକର ନୟନରେ କେଉଁ ଉପତ୍ତ୍ୱ ଦେଖାଯାଉଛି? ପରସ୍ପରକୁ ତିନୋଟି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛ ନା! ଗୋଟିଏ ହେଲା ନିଜର ନୂଆ ଜୀବନର ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ନୂଆ ଯୁଗର ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ପରିବାର ସହିତ ଏବଂ ବାବାତ୍ମକ ସହିତ ମିଳନ କରିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ । ଏବେ ତୁମମାନତ୍ମକର ନୟନରେ କେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଘୁରି ବୁଲୁଛି? ନିଜର ନବଯୁଗର ଦୃଶ୍ୟ ସାମନାକୁ ଆସିଯାଉଛି ନା! ମନ ଭିତରେ ଉପତ୍ତ୍ୱ ଆସିଯାଉଛି ଯେ ନୂଆ ଯୁଗ ଆସିଲା କି ଆସିଲା । ନୂତନ ଯୁଗର ଚିକିତ୍ସା ଯୋଷାକ ତୁମ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱରେ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉଛି ଯାହାକି ଆଜି ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଏହିଭଳି ଚିକିତ୍ସା ଯୋଷାକ ପିନିପିବାର ଅଛି । ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱରେ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛ ମଧୁ ଏବଂ ନେଉଛ ମଧୁ । ଯେପରି ପୁରୁଣା ବର୍ଷକୁ ବିଦାୟ ଦେଉଛ, ତା’ପରେ ତାକୁ ଭୁଲିଯାଉଛ, ନୂଆ ବର୍ଷ ହିଁ ସାମନାକୁ ଆସିଯାଉଛି । ସେହିପରି ତୁମ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱରେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବିଦାୟ ଦିଆଯାଉଛି । ତେଣୁ ଆଜି ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଭିତରେ ନୂତନ ଯୁଗର ଉପତ୍ତ୍ୱ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି, ଲୋକମାନେ ମଧୁ ନୂତନବର୍ଷର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତା’ ସହିତ ଉପହାର ମଧୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧୁ ତୁମମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ପୁରୁଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି-ସଂସ୍କାରକୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାର ଉପହାର ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ କେବଳ ପରାପତ୍ତି ହିଁ ପରାପତ୍ତି ରହିଛି । ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହି କଥା କୁହାଯାଉଛି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ବି ବସ୍ତୁ ଅପରାପତ୍ତି ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱର ଉପହାର ବାପଦାଦା ତୁମ ପୁରତ୍ତ୍ୱେକ ସନ୍ତାନକୁ ଉପହାର ରୂପରେ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମମାନତ୍ତ୍ୱ ଭିତରେ ମଧୁ ନିଶା ରହିଛି ନା ଯେ ଆମେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗୀ ବିଶ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ହେଉଛୁ । ଏଭଳି ଉପହାର ଆଉ କେହି ବି ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ମଧୁ ପୁରତ୍ତ୍ୱେକ ସନ୍ତାନକୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ବାବାତ୍ମକର ଏହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗୀ ବିଶ୍ୱର ସମ୍ପତ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ମଧୁ ତୁମେ ଉପହାର ଦିଅ । ତେବେ ତୁମ ପାଖରେ କେଉଁ ଉପହାର ଅଛି? ଗୋଟିଏ ହେଲା ନୂଆ ଦୁନିଆର ଉପହାର ଦିଅ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ତୁମ ପାଖରେ ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା - ଗୁଣ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି, ଶକ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି, ସଂମାନରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି... ଏହିଭଳି କେତେ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି । ତେଣୁ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗୁଣର, କୌଣସି ନା କୌଣସି ଶାନ୍ତିର ଉପହାର ଦିଅ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନତ୍ତ୍ୱକର ଜୀବନ ମଧୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ ଏବଂ ସେମାନେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ କାହିଁକିନା ଆଜିକାଲି ଦେଖୁଛ ତ ଚାରିଆଡେ ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତି ବଢି ବଢି ଚାଲିଛି । ଚାରିଆଡେ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଭିତରେ ଭୟ ଏବଂ ଚିନ୍ତା ଲାଗି ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଦୁଃଖୀ ଅଶାନ୍ତ ଆତ୍ମାମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଅତି କମ୍ରେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ଦେଇଦିଅ ଯେ ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏବେଠାରୁ ତୁମେମାନେ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଅ । ଏହି ସନ୍ଦେଶ ତୁମେମାନେ ପୁରତ୍ତ୍ୱେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ଦେଉଛ ମଧୁ କିନ୍ତୁ ଏବେ ବି କେତେକ ବାବାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବାପାର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା ତେଣୁ ନିଜର ଭାଇ ଭଉଣୀତ୍ତ୍ୱକୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ରୂପୀ ଉପହାର ନିଶ୍ଚିତ ଦିଅ । କେହି ଯେପରି ବଞ୍ଚିତ ନ ରହୁ । ସେବା ମଧୁ କରୁଛ, ବାପଦାଦା ପିଲାମାନତ୍ତ୍ୱକର ସେବାକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବାତ୍ମକର ଏହି ଆଶା ରହିଛି ଯେ ମୋ’ର କୌଣସି ବି ସନ୍ତାନ ସନ୍ଦେଶ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ ହେଉ । ଏହି ଅପବାଦ ନ ଦେଉ ଯେ ତୁମମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗୀ ଦୁନିଆର ଉପହାର ମିଳିଲା କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ଜଣାପଡିଲା ନାହିଁ । ଆମର ପିତା ଆସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ସନ୍ଦେଶ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ ଏହି ପୁରତ୍ତ୍ୱେକା କର, ପରସ୍ପର ମିଶି ଯୋଜନା ପୁରସ୍ତୁତ କର ଯେ କୌଣସି ବି କୋଣ ଯେପରି ରହି ନ ଯାଉ । ଦୋଷାରୋପ ନ କରନ୍ତୁ ବରଂ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତୁ, ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଜଣା ତ ପତୁ ଯେ ଆମର ପିତା ଆସିଗଲେଣି । କେହି ବି ବଞ୍ଚିତ ନ ରୁହନ୍ତୁ । ତେଣୁ ଏହି ନୂତନବର୍ଷରେ କ’ଣ କରିବ? ପରସ୍ପର ମିଶି ଯୋଜନା କର, ବାପଦାଦାତ୍ତ୍ୱକୁ ସବୁ ପିଲାତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଦୟା ଆସୁଛି । ତେଣୁ ତୁମମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ମଧୁ ତୁମର ଭାଇଭଉଣୀମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ପ୍ରତି ଏବେ ବିଶେଷ ଦୟାଶୀଳ ତଥା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂରୂପ ଧାରଣ କରି ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ଅତିକମ୍ରେ ଏଭଳି ଅପବାଦ କେହି ନ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଆଜି ସବୁ ପିଲା ନୂଆ ବର୍ଷ ପାଳନ କରିବାର ଉପତ୍ତ୍ୱ-ଉତ୍ସାହରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଯାଇଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ପୁରତ୍ତ୍ୱେକ ସନ୍ତାନକୁ ଦେଖି କେଉଁ ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି? ଜାଣିଛ ନା! ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ଯେଉଁମାନେ ପୁରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ମଧୁ ବାପଦାଦା

କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ, ଯାହାକି ସମସ୍ତର ସମାପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ବାବାଞ୍ଚକର ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ନୂଆ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ପଦ୍ମପଦ୍ମଗୁଣା ଭାଗ୍ୟବାନ ହେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ କଥା ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଜାଣିଛ ତାହା କ'ଣ? ଯେପରି ସମସ୍ତଙ୍କ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଉପତ୍ୟାଗ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି, ଲକ୍ଷ୍ମ ପଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ମୁଁ ବାବାଞ୍ଚକ ସମାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବି, ହେବି ନୁହେଁ, ନିଶ୍ଚିତ ହେବି, ତେବେ ଯେଉଁଭଳି ଲକ୍ଷ୍ମ ରଖିଛ ସେହିଭଳି ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଏବେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯେପରି ସମାନ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ମ ରଖିଛ ସେହିପରି ସମାନ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ରହୁ । ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ମ ତ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ରଖିଛ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷଣ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ସମାନ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ମ ଯେତେ ବଡ଼, ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ବଡ଼ ହେବା ଦରକାର । ଏବେ କେହି କେହି ପିଲା ଲକ୍ଷଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ପୁଣି ବି କହିଦେଉଛନ୍ତି ମୁଁ ବହୁତ ଚାହୁଁଛି ଯେ କିନ୍ତୁ... ତେବେ ଏହି କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦଟି ବାହାରି ଯିବା ଦରକାର । ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଦୂରରୁ ହିଁ ଯେତେ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ମ ରଖିଛ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଚେହେରାରେ ଦେଖାଯାଉ, ଚାଲିଚଳନରେ ଦେଖାଯାଉ । ଯେପରି ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଦେହଅଭିମାନରେ ଥିଲ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ତୁମର ଦେହଅଭିମାନର ନେତର ସଂଭାବିକ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ କେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଛ କି ଯେ ଦେହଅଭିମାନ ଆସୁ! ଦେହ ଅଭିମାନର ନେତର ସଂଭାବିକ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅଧାକଳ୍ପ କୌଣସି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିନାହିଁ, ସେହିପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ନେତର ନ୍ୟାତୁରାଲ୍ ଅରଥାତ୍ ସଂଭାବିକ ଅଟେ ତ! ଯେବେକି ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ନେତର ନ୍ୟାତୁରାଲ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲା, କେବେ ଭାରୁ ନଥିଲ ଯେ ମୁଁ ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଆସିଯାଆନ୍ତି କି, ଏତଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କେବେ କରିଛ କି? ଏବେ ବି ଦେହ-ଅଭିମାନ ଏବଂ ଦେହୀ-ଅଭିମାନ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାରେ ଏତେ ମେହନତ କାହିଁକି ଲାଗୁଛି? କାହିଁକିନା ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ସମାଚାର ଆସୁଛି ଯେ କେବେ କେବେ ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଯେବେକି ଦେହ-ଅଭିମାନ ନ୍ୟାତୁରାଲ୍ ଥିଲା ତେବେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ମେହନତ କାହିଁକି ଲାଗୁଛି? ତେଣୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମେହନତ କରିବା ଆଦୌ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ନ୍ୟାତୁରାଲ୍ ନେତର ହୋଇଯାଉ ତେବେ କୁହାଯିବ ଲକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣ ସମାନ ହେଲା । ତା'ପରେ ଦେଖିବ ବାବାଞ୍ଚକ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହନ ଏବଂ ନ୍ୟାତୁରାଲ୍ ନେତର ଅନୁଭବ ହେବ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମମାବାବାଞ୍ଚକୁ ଦେଖିଛ, ଏତେ ବଡ଼ ପରିବାରର ଦାୟିତ୍ଵ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ତାଙ୍କର ନ୍ୟାତୁରାଲ୍ ନେତର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦାୟିତ୍ଵ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମମାବାବାଞ୍ଚ ତୁଳନାରେ ତାହା କ'ଣ ଲାଗୁଛି! ଯାହା ବି ଦାୟିତ୍ଵ ଥାଉ, ଧରିନିଅ ନୋନ୍ର ଦାୟିତ୍ଵ ରହିଛି, ବା ଯଦିଓ କୌଣସି ଅର୍ଥସିୟଲ୍ କାରବାରର ଦାୟିତ୍ଵ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସେହି ଦାୟିତ୍ଵ ବ୍ରହ୍ମମାବାବାଞ୍ଚ ତୁଳନାରେ କ'ଣ କୁହାଯିବ! ବ୍ରହ୍ମମାବାବା ତ ଶିବବାବାଞ୍ଚ ସହଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କରିଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତା ବାବା ସବୁ କିଛି କରାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ କେବଳ କରମକରତ୍ତା ହୋଇ ବାବାଞ୍ଚକ ସମାନ ନ୍ୟାତୁରା ଏବଂ ପ୍ୟାସା ଅଟେ । ତେଣୁ ଯେହେତୁ ବାବାଞ୍ଚକ ସମାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏହି କଥା ଚେକ୍ କର ଯେ ମନ ଦ୍ଵାରା ହେଉ ବା ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ହେଉ ବା କରମ ଦ୍ଵାରା ହେଉ ଯେମିତିକା ବି ଡ଼ୟୁଟୀ ଥାଉ କିନ୍ତୁ ମୁଁ କରମକରତ୍ତା ଅଟେ, ଟ୍ରେଣ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ଅଟେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତା ମାଲିକ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତାର ପାଠଟି ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣକୁ ସମାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ପୁରୁଣା ବର୍ଷକୁ ବିଦାୟ ଦେବା ସହିତ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମକୁ ଲକ୍ଷଣରେ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ନୂଆ ବର୍ଷରେ ଭାଷା ମଧ୍ୟ ନୂଆ ହେଉ । କ'ଣ କରିବି, ମାୟା ଆସିଯାଉଛି, ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆସିଯାଉଛି.... ଏହିଭଳି ଶବ୍ଦ ବା ସଂକଳ୍ପକୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ସହିତ ବିଦାୟ ଦେଇଦିଅ । କେବଳ ବର୍ଷକୁ ବିଦାୟ ଦିଅ ନାହିଁ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମାୟା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛି ଏବଂ କ'ଣ କହୁଛି ଜାଣିଛ? ମୁଁ ତ ଭାରୁଛି ଯେ ମୋର ଯିବାର ସମୟ ହୋଇଗଲାଣି କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ପିଲା ମୋତେ ତ ଆବାହନ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି! ତେଣୁ ଆଜି ବିଦାୟ ଦେବା ସମୟରେ ମାୟାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ମଧ୍ୟ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ହେବ । କ'ଣ ସାହସ ଅଛି ତ? ଅଛି ସାହସ? ହାତ ଉଠାଅ । କ'ଣ ବିଦାୟ ଦେବାର ସାହସ ଅଛି? ପଛବାଲାଞ୍ଚକର ସାହସ ଅଛି ତ? ଯାହାଞ୍ଚକ ଭିତରେ ସାହସ ଅଛି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ତେବେ ବାବା ଏହିଭଳି ସାହସ ପାଇଁ ପଦ୍ମ ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ବାପଦାଦା କାହିଁକି ଏହା ଉପରେ ଜୋର୍ ଦେଉଛନ୍ତି? କାହିଁକିନା ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଛ ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ବିଗିଡିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି ଏବଂ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଏହି ମହାବାକ୍ସ କିଛି ଦିନ ହେବ ଚାଲୁଛି ଯେ ସବୁ କିଛି ଅଚାନକ ହେବାର ଅଛି । ତେବେ ଯଦି ଅଚାନକ ହେବ କିନ୍ତୁ ବହୁତ ସମୟର ଅଭ୍ୟାସ ନଥିବ ତେବେ କୁହ ଅଚାନକ ସମୟରେ ଅଭ୍ୟାସର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ନା ନାହିଁ? ଏବେ ଏବେ ଦେଖ ବାପଦାଦା ହୋମ୍ଠାଲ୍ ଦେଇଛନ୍ତି ୧୦ ମିନିଟ୍, ଟୋଟାଲ ୨୪ ଥର ୧୦-୧୦ ମିନିଟ୍ ହୋମ୍ଠାଲ୍ ଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଅନେକ ପିଲାଙ୍କୁ ମୁଖଲି ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ଚିନ୍ତା କର, ଯଦି ୧୦ ମିନିଟ୍ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ଅଚାନକ ସମୟରେ କ'ଣ କରିବ? ବାପଦାଦା ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ୨୪ ଥର ଭିତରେ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ସମୟ ଟିକିଏ କମ୍ ମିଳୁଛି, କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ୧୦ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସମୁଦିରେ ଯେବେ ଲଚକ୍ଷା, ଯେପରି ଲଚକ୍ଷା ସେପରି କରିପାରିବ, ବାପଦାଦା ଏପରି କହୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଏବେ ବି ୧୦ ମିନିଟ୍ କର, ଆରକ୍ଷା ହୋଇପାରୁନାହିଁ, ଯିଏ କରିପାରୁଛ କର, ଯଦି ହୋଇପାରୁନାହିଁ ତେବେ ୫ ମିନିଟ୍ କର । ୫ ମିନିଟ୍ ୨ ମିନିଟ୍, ୨ ମିନିଟ୍, ଯେତିକି ବଢାଇ ପାରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଚେଷ୍ଟା କରି ଦେଖ । ବାପଦାଦା ତ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି, ଏଥିରେ କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନାହିଁ । ଯଦି ୧୦ ମିନିଟ୍ ଅଧିକ ଲାଗୁଛି ତେବେ ୮ ମିନିଟ୍ କର, ୯ ମିନିଟ୍ କର, ଯେତେ ଅଧିକ କରିପାରିବ ସେତେ ଅଭ୍ୟାସରେ ପକାଅ, କାହିଁକିନା ବହୁତ କାଳର

ବରଦାନକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ଏବେ ହିଁ କରିପାରିବ । ଯଦି ଏବେ ବହୁତ କାଳର ଅଭିଯାସ ନ ହେବ ତେବେ ବରତତ୍ତମାନର ବହୁତ କାଳର ପୁରୁଷାର୍ଥରୁ ଯେଉଁ ପରାପତ୍ତି ମିଳିବା କଥା, ଅଧାକଳ୍ପର ସେହି ବହୁତ କାଳର ଫରକ ଆସିଯିବ । ତେଣୁ ଯେତକି ହୋଇପାରୁଛି ସେତିକି କରିବା ପାଇଁ ବାପଦାଦା ଅନୁମତି ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଫ ମିନିଟ୍‌ରୁ ଅଧିକ କର, ଯଦି ୧୦ ମିନିଟ୍ ହୋଇ ନ ପାରୁଛି ତେବେ ୭ ମିନିଟ୍ କର, ୮ ମିନିଟ୍ କର, ପାଞ୍ଚଟି ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେବେ କେବେ ୧୦ ମିନିଟ୍ ହୋଇପାରିବ ତେବେ ବହୁତ ଭଲ । ଏଭଳି ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇଁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କରିବା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଅନୁମତି ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେତେ ଅଧିକ ସମୟ କରିପାରୁଛୁ ଏହି ଅଭିଯାସ କର କାହିଁକିନା ବରତତ୍ତମାନର ବହୁତ ସମୟ ଭବିଷ୍ୟତର ଆଧାର ଅଟେ । କ'ଣ ଠିକ୍ କଥା ତ? ଯଦି ବି କଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି, କିଛି କଥା ନାହିଁ, ଏବେ ତ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ଦେଲ ଯେ କଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି ତେଣୁ ବହୁତ ଭଲ କରିଛ, କାହିଁକିନା ଧରିନିଅ ତୁମେ ୧୦ ମିନିଟ୍ ବସିପାରୁନାହିଁ, ଭାବିବାରେ ହିଁ ସମୟ ବିତିଯାଉଛି ତେବେ ଫ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଚାଲିଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଅତି କମ୍ରେ ଫ ମିନିଟ୍ କମ କରିବାର ନାହିଁ । ବରଂ ଯେତେ ବଡ଼ାଇ ପାରିବ ବଡ଼ାଅ । ଠିକ୍ ଅଛି ତ, ସ୍ୱପ୍ନ ଭାବରେ ବୁଝିଗଲ ତ? କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ଶରେଷ୍ଠ ସ୍ୱପ୍ନରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ କେତେ ସବୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ଗୁଡ଼ିକର ଲିଷ୍ଟ ବାହାର କରିବ ତେବେ କେତେ ବଡ଼ ହୋଇଯିବ?

ଆଜି ବାପଦାଦା ଅମୃତବେଳାରେ ଚକ୍ର ଲଗାଇବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । କ'ଣ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ନାହିଁ? ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଗୁଡ଼ିକର ବହୁତ ବଡ଼ ମାଳା ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ମାନରେ ସୂଚିତ ହୋଇ ସେହି ସୂଚିତରେ ବସିବ ବା ଚାଲିବ ତେବେ ସ୍ୱପ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ କହିଚାଲିଥିବ ଏବଂ ମାଳା ଘୁରାଉଥିବ ତେବେ ବହୁତ ମଜା ଲାଗିବ । ସ୍ୱପ୍ନ ଗୁଡ଼ିକର ଲିଷ୍ଟ ତ ରଖିଛ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ କେତେ ବଡ଼ ଅଟେ ଏବଂ କିଏ ଦେଇଛନ୍ତି! ସ୍ୱପ୍ନ ଚାର୍ଲ୍ଡ ଅଲମାକର୍ଣୀ ଅଥୋରିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତା ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ଲିଷ୍ଟ ଦେଇଛନ୍ତି । ତା'କୁ କାମରେ ଲଗାଅ, କାହିଁକିନା ଅନୁଷ୍ଠ କୌଣସି ଅଥୋରିଟୀ ନାହିଁ ଯେ ତୁମର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ କମ୍ କରିଦେବ । ଅନୁଷ୍ଠ କାହାକୁ ବି ଏତେ ଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ମାଳା ମିଳି ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ମାଳା ସଂଗମଯୁଗର ଅବଦାନ ଅଟେ । ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ବି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ମାନରେ ସୂଚିତରେ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି - ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ତେଣୁ ସ୍ୱପ୍ନ ମାନର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆରେ ରୁହ, ମୁଁ କିଏ! ସବୁ ସମୟରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ମାନର ସୂଚିତରେ ହିଁ ରୁହ ଏବଂ ଚେକ୍ କର ଯେ ଆଜି ଅମୃତବେଳା ଠାରୁ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ମାନକୁ ବୁଝିରେ ରଖିଛି, ତା'କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଛି ତ! ସ୍ୱପ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ନା, ତେଣୁ ସମ୍ପତ୍ତି ତ ବୁଝି ପାଇବାର ସାଧନ ଅଟେ - ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଯେତେ ଯେତେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ ସେତିକି ବଡ଼ ବଡ଼ ଚାଲିବ । ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ କେଉଁ ପିଲାମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ମାନରେ ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ କାହାର ସ୍ୱପ୍ନ ମାନର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଳା ବଡ଼ ଥିଲା, ତ ଆଜି କାହାର ମାଳା ଛୋଟ ଥିଲା । ତେବେ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ମାନ ରହିବ ସେଠାରେ ଦେହର ସମ୍ପତ୍ତି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼େ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ସ୍ୱପ୍ନ ମାନ ଯେପରି ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ, ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିକୁ ଏବଂ ଗୁଣକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କର, କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ତେଣୁ ମାୟା ଆସିଯାଉଛି ବୋଲି ଯେଉଁ ସମସ୍ତା ସୁଷ୍ଟି ହେଉଛି, ପ୍ରକୃତରେ ମାୟା ଆପେ ଆପେ ଆସୁନାହିଁ, ମାୟା ବିଷୟରେ ବାପଦାଦା ତ ଶୁଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି ଯେ ମାୟା କହୁଛି ମୋତେ ନିମନ୍ତରଣ ଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଯାଉଛି, ଏମିତି ଯାଉ ନାହିଁ । ତେବେ କୌଣସି ବି ସାଧାରଣ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ବା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ହାତଛତା କରିବା ଅର୍ଥ ମାୟାକୁ ନିମନ୍ତରଣ ଦେବା । ଯଦି କହୁଛ ଆମେ ଚାହୁଁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆସିଯାଉଛି । ତେବେ ବଳବାନ କିଏ ହେଲା? ଆମେ ଚାହୁଁନୁ କିନ୍ତୁ ମାୟା ଆସିଯାଉଛି, ତେବେ ମାୟା ବଳବାନ ହେଲା ନା ତୁମେ ହେଲ? ତେବେ ଆଜି ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେଉଛି, ନୂଆ ବର୍ଷରେ ନୂଆ ଉପତ୍ୟା, ନୂଆ ଉତ୍ସାହ, କାହିଁକିନା ସଂଗମଯୁଗର ଗାୟନ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଭିତରେ ଉତ୍ସାହ ଭରି ରହିଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଉତ୍ସବ ଅଟେ । ଯେଉଁ ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହ ଅଛି ସେଠାରେ ଉତ୍ସବ ଅଛି, ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଉତ୍ସବ, ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଞ୍ଜା କରିଦିଅ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖ, ଚେକ୍ କର, ଯଦି ଚେକ୍ କରିବ ତେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ କରିବ । ଯଦି ଚେକ୍ ନ କରିବ ତେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କିପରି କରିବ!

ଆଜି ନୂତନବର୍ଷ ଉପଲକ୍ଷେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବିଶେଷ କରି ଏହି ସଂକଳ୍ପ ରହିଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ, ଯେପରି ଆଜି ପୁରୁଣା ବର୍ଷକୁ ବିଦାୟ ଦେଉଛ ସେହିପରି ମାୟାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଦାୟ ଦେଇଦିଅ, ବର୍ଷର ସଂକଳ୍ପକୁ ମଧ୍ୟ ବିଦାୟ ଦେଇଦିଅ କାହିଁକିନା ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ବର୍ଷର ସଂକଳ୍ପ ବହୁତ ଆସୁଛି । ବିକାରୀ ସଂକଳ୍ପ କମ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷର ସଂକଳ୍ପ ରୂପରେ ଆସୁଛି ତା'ର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ସମର୍ଥ ହେଉ, ବର୍ଷର ନ ହେଉ କାହିଁକିନା ବର୍ଷର ସଂକଳ୍ପରେ କେବଳ ସଂକଳ୍ପ ଚାଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷର ସମ୍ପତ୍ତି ହୁଏ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଲଚ୍ଛା ତ ଅଛି ନା, ସମାନ ହେବା ପାଇଁ, ସେଥିପାଇଁ ତ ହାତ ଉଠାଇଛ, କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ମନର ହାତ ଉଠାଅ, ଶରୀରର ହାତ ଉଠାଇବା ତ ସହଜ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ବିଦାୟ ଦେବାର ସାହସ ଅଛି

ତ? ଅଛି ତ ସାହସ? ହାତ ଉଠାଅ । ଆରୁଛା! ସମସ୍ତେ ସାହସୀ ଅଟ । ତେବେ ଏହି ସାହସକୁ ସର୍ବଦା କାୟମ ରଖିଥାଅ । ଯଦି ସାହସ ରଖିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ରଖିଛ ତାହା ସଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ କାର୍ତ୍ତିକିନୀ ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ତ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ପଛରେ ନ ରହୁ । ବାବାଞ୍ଜକ ହାତରେ ହାତ ଦେଇ ଚାଲୁଥାଉ । ଶିବବାବା ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଞ୍ଜକର ତ ହାତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତ ହିଁ ତାଞ୍ଜକର ହାତ । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ପରତ୍ସେକ ପାଦ ପକାଇବା ଅର୍ଥ ହାତରେ ହାତ ଦେଇ ଚାଲିବା । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନୂଆ ବର୍ଷର, ନୂଆ ଜୀବନର ଏବଂ ନୂଆ ଯୁଗର, ତିନୋଟି ଯାକର ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଅଭିନନ୍ଦନ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରୁଛା!

ଏବେ ଚାରିଆଡ଼ର ଦେଶ ବିଦେଶର ପରତ୍ସେକ ବାବାଞ୍ଜକର ପ୍ରିୟ, ବାବାଞ୍ଜକର ଗେହ୍ଲା ଏବଂ ବାବାଞ୍ଜକର ସିକିଲିଧେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟୀ ଏବଂ ବଧାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିନନ୍ଦନ । ବାପଦାଦା ଏହା ମଧୁସ୍ତ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ସହିତ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧୁସ୍ତ ବିଦାୟ ଦେଉଥିବା, ପୁରୁଣା ସଂଭାବକୁ ମଧୁସ୍ତ ବିଦାୟ ଦେଉଥିବା ମହାବୀର ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ପୂର୍ତ୍ତି ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା, ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ଯେଉଁ ସବୁ ସଂପାଦନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ସେହି ସଂପାଦନ ଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହି ଅନୁଭବ କରୁଥିବା, ପରତ୍ସେକ ସନ୍ତାନକୁ ବାପଦାଦା ଏଭଳି ରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର ପରତ୍ସେକ ସନ୍ତାନ ୨୧ ଜନମର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ, ସାରା କଲ୍ୟ ଭିତରେ ୨୧ ଜନମର ଅଧିକାରୀ ହେବାର ସମ୍ଭବତ୍ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ଚାରିଆଡ଼ର ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ତଥା ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତ୍‌ଗୁରୁ ରୂପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତିନୋଟି ରୂପରେ ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କରେ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ସେବାରେ ବା ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ଭବ । ସଂଗମଯୁଗରେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ମନେ କରିଚାଲ - ଗୋଟିଏ ହେଲା ଲାଇଟ୍‌ର ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତାର ମୁକୁଟ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା ଦାୟିତ୍ୱର ମୁକୁଟ । ପୃଷ୍ଠିଟି ଏବଂ ପାଠାର - ଲାଇଟ୍ ଏବଂ ମାଇଟ୍‌ର ମୁକୁଟ ଧାରଣ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଡବଲ ଫୋର୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଗୁଣା ଶକ୍ତି ସର୍ବଦା କାୟମ ରହିଥାଏ । ଏହିଭଳି ଡବଲ ଫୋର୍ସ ବାଲା ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ସେବାରେ ହେଉ ବା ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ହେଉ ସର୍ବଦା ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଦିବ୍‌ସ୍ତଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରରେ ମନ-ବଚନ ଏବଂ କର୍ମ କରିବା ହିଁ ଦିବ୍‌ସ୍ତତା ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍‌ସକ୍ତ ଜଗାରା:- ମହାନ ହେବା ପାଇଁ ମଧୁରତା ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର । କୌଣସି ବି ଜିନିଷକୁ ପରଥମେ ଗରମ କରି ନରମ କରାଯାଏ, ତା'ପରେ ତା'କୁ ଛାଞ୍ଚରେ ପକାଇ ତା'ର ରୂପକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥାଏ, ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧୁସ୍ତ ଗରମ କରିବା ହେଲା ଶକ୍ତି ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ଏବଂ ନରମ କରିବା ଅର୍ଥ ନମ୍ର ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଦେହ ସଂରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହେବା । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପରତ୍ସେକ ଆତ୍ମାଞ୍ଜକ ପୂର୍ତ୍ତି ସନ୍ଦେହ ଥିବ ସେହିମାନେ ହିଁ ନମ୍ରତାରେ ସ୍ଥିତରେ ରହିପାରିବେ । ଯଦି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ତେବେ ନା ଦୟାକୁ ହୋଇପାରିବେ, ନା ନମ୍ରତାରେ ହୋଇପାରିବେ । ତେବେ ଶକ୍ତି ସଂରୂପ ଭିତରେ ଯେପରି ମାଲିକପଣିଆ ରହିଛି, ସେହିପରି ନମ୍ରତା ଭିତରେ ସେବାର ଗୁଣ ରହିଛି । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ନମ୍ରତା ଏବଂ ଉଷ୍ଣତା (ଗରମ) ଦୁଇଟି ଯାକ ସ୍ଥିତି କାୟମ ରହିବ, ସେତେବେଳେ ହିଁ ସବୁ କଥାରେ ମୋଲ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ଖାପ ଖୁଆଇ ଚଳାଇ ପାରିବ ।